

एलियाह – संख्या तेहौं

छयालीस वटा

Jeff Pippenger

2023-10-19

अघिल्लो लेखमा हामी एलियाहलाई १७९८ देखि १८४४ सम्मको इतिहाससँग मिलाइरहेका थियौं। विलियम मिलरलाई पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश घोषणा गर्न उठाउँदा एलियाह प्रतीकात्मक रूपमा त्यस इतिहासमा प्रवेश गर्छन्। सारेप्ताकी विधवाले दुईवटा लट्टीहरू—अथवा २२ अक्टोबर, १८४४ मा एउटै राष्ट्र बन्ने दुई राष्ट्रहरू—बटुलिनेकी एक विश्वासयोग्य मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्छिन्।

र तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म इस्राएलका सन्तानहरूलाई ती जातिहरूका बीचबाट, जहाँ तिनीहरू गएका छन्, निकालेर ल्याउनेछु; म तिनीहरूलाई चारैतिरबाट भेला गर्नेछु र तिनीहरूकै आफ्नै देशमा ल्याउनेछु। अनि म तिनीहरूलाई इस्राएलका पर्वतहरूमा एउटै जाति बनाउनेछु; र तिनीहरू सबैका निम्ति एकै राजा राजा हुनेछ; अबउप्रान्त तिनीहरू दुई जाति रहनेछैनन्, न त फेरि कहिल्यै दुई राज्यमा विभाजित हुनेछन्। तिनीहरूले अबउप्रान्त आफ्ना मूर्तिहरूद्वारा, न आफ्ना घृणित वस्तुहरूद्वारा, न आफ्ना कुनै अपराधहरूद्वारा आफूलाई अशुद्ध पार्नेछन्; तर तिनीहरूले पाप गरेका तिनीहरूका सबै बसोबास स्थानहरूबाट म तिनीहरूलाई उद्धार गर्नेछु, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछु; यसरी तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। अनि मेरा सेवक दाऊद तिनीहरूमाथि राजा हुनेछन्; र तिनीहरू सबैका निम्ति एउटै गोठालो हुनेछ; तिनीहरू मेरा न्याय-विधानहरूमा हिँड्नेछन्, मेरा विधिहरू पालन गर्नेछन्, र ती पूरा गर्नेछन्। अनि तिनीहरू त्यस देशमा वास गर्नेछन्, जुन मैले मेरा सेवक याकूबलाई दिएको थिएँ, जहाँ तिमीहरूका पितापुर्खाहरूले वास गरेका थिए; र तिनीहरू त्यहीं वास गर्नेछन्, तिनीहरू, तिनीहरूका सन्तानहरू, र तिनीहरूका सन्तानका सन्तानहरू सदासर्वदा; र मेरा सेवक दाऊद तिनीहरूका राजकुमार सधैंभरि हुनेछन्। यसबाहेक, म तिनीहरूसँग शान्तिको एउटा करार बाँध्नेछु; त्यो तिनीहरूसँग अनन्त करार हुनेछ; र म तिनीहरूलाई स्थापित गर्नेछु, तिनीहरूको वृद्धि गराउनेछु, र मेरो पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सदासर्वदा स्थापित गर्नेछु। मेरो निवासस्थान पनि तिनीहरूसँग हुनेछ; हो, म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु, र तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्। अनि जब मेरो पवित्रस्थान तिनीहरूका बीचमा सदासर्वदा रहनेछ, तब जातिहरूले जान्नेछन् कि म परमप्रभु इस्राएललाई पवित्र पार्दछु। इजकिएल ३७:२१-२८।

इजकिएलले दुई लट्टीहरूलाई—अर्थात् दुई राष्ट्रहरूलाई, जो एक राष्ट्र बन्छन्—प्रतिज्ञा गरिएका धेरै आशीर्वादहरू पहिचान गर्छन्। हामी ती आशीर्वादहरूमध्ये चारवटालाई विचार गर्न प्रारम्भ गर्नेछौं, जसलाई सिस्टर ह्याइटले चार “आगमन” भनेर चिन्हित गर्नुभएको छ, र ती सबै एकै समयमा, २२ अक्टोबर १८४४ मा, पूरा भएका थिए।

“पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका लागि हाम्रो महायाजकको रूपमा ख्रीष्टको परमपवित्र स्थानमा आगमन, जसलाई दानिएल ८:१४ मा देखाइएको छ; दानिएल ७:१३ मा प्रस्तुत गरिएझैं मानिसका पुत्रको अति प्राचीनको सामु आगमन; तथा मलाकीले अगमवाणी गरेअनुसार प्रभुको उहाँका मन्दिरमा आगमन—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा ख्रीष्टले दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा वर्णन गर्नुभएको दूलाहाको विवाहमा आगमनद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।” The Great Controversy, 426.

सिस्टर ह्याइटले उल्लेख गर्नुभएको पहिलो “आगमन” भनेको “पवित्रस्थानको शुद्धीकरण” का लागि प्रधान पूजाहारीको आगमन हो, जुन दुई हजार तीन सय वर्षको अन्त्यमा हुनुपर्ने थियो। त्यस पदले दानियेल अध्याय आठको पद तेहमा सोधिएको प्रश्नको उत्तर दिन्छ, जहाँ यसो भनिएको छ, “नित्य बलिदान, र उजाड पार्ने अपराधको विषयमा भएको दर्शन, जसले पवित्रस्थान र सेनालाई दुवै खुट्टामुनि कुल्चिन दिइनेछ, कति समयसम्म रहिरहनेछ?” पद चौधले पवित्रस्थानको शुद्धीकरण दुई हजार तीन सय वर्षको अन्त्यमा आरम्भ हुने कुरा देखाउँछ। इजकिएल

भन्छन् कि परमेश्वरले “इसाएलका सन्तानहरूलाई, जहाँ-जहाँ तिनीहरू अन्यजातिहरूका बीचमा गएका छन्, त्यहाँबाट निकाल्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई चारैतिरबाट भेला गर्नुहुनेछ, ... अनि भेला गरिएको जातिले फेरि आफूलाई अशुद्ध पार्नेछैन” किनकि परमेश्वरले “तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ: यसरी तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु।”

अक्टोबर २२, १८४४ मा, सिस्टर ह्वाइटले उल्लेख गर्नुभएको दोस्रो “आगमन” दानिएल अध्याय ७, पद १३ को पूर्ति थियो, जसले देखाउँछ कि मानिसको पुत्र राज्य ग्रहण गर्नका लागि प्राचीन दिनहरूका सामु आउनेथियो। इजकिएल भन्छन् कि परमेश्वरले “तिनीहरूलाई इसाएलका पहाडहरूमाथि देशमा एउटै राष्ट्र बनाउनुहुनेछ; र तिनीहरू सबैका लागि एउटै राजा राजा हुनेछ।” इजकिएलले ख्रीष्टलाई “दाऊद” भन्ने नामले राजाका रूपमा प्रस्तुत गर्छन्, जब उनी भन्छन् कि “मेरो सेवक दाऊद तिनीहरूमाथि राजा हुनेछ।” उनले यसरी पनि चिनाउनुहुन्छ कि ख्रीष्ट, दाऊदको रूपमा, तिनीहरूका “एकै गोठाला” हुनेथिए र उहाँका “सेवक दाऊद” “सदासर्वदा तिनीहरूका प्रधान” पनि हुनेथिए। परिभाषाअनुसार, राजालाई राजा हुनका लागि आफ्नो राजकीय पदवी चाहिन्छ, र उसले शासन गर्नुपर्ने अधिराज्य तथा आफ्नो राज्यका प्रजाहरू चाहिन्छ। यदि प्रजा नै छैन भने, राज्य पनि हुनेथिएन।

मैले रातका दर्शनहरूमा देखेँ, र हेर, मानिसको पुत्रजस्तै एक जना स्वर्गका बादलहरूसित आए, र दिनहरूका प्राचीनकहाँ आइपुगे, र तिनलाई उहाँको सामु निकट ल्याइयो। अनि उहाँलाई अधिराज्य, महिमा, र राज्य प्रदान गरियो, ताकि सबै मानिसहरू, राष्ट्रहरू, र भाषाहरूले उहाँको सेवा गरून्: उहाँको अधिराज्य अनन्त अधिराज्य हो, जो कहिल्यै टल्नेछैन, र उहाँको राज्य त्यस्तो हो जो कहिल्यै नष्ट हुने छैन। दानिएल ७:१३, १४.

सिस्टर ह्वाइटद्वारा पहिचान गरिएको तेस्रो “आगमन” त्यो थियो जब ख्रीष्ट, “करारका दूत” को रूपमा, लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्न अचानक उहाँको मन्दिरमा आउनुभयो। इजकिएल भन्छन् कि ख्रीष्टले “तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछ: यसरी तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु,” र कि “यस बाहेक” उहाँले तिनीहरूसँग “शान्तिको करार” गर्नुहुनेछ, जुन “अनन्त करार” हुनेछ। जब परमेश्वरले आफ्ना “पवित्रस्थान” तिनीहरूको बीचमा “स्थापित” गर्नुहुनेछ, तब त्यो करार पूरा हुनेछ, र “अन्यजातिहरूले जान्नेछन् कि म परमप्रभु इसाएललाई पवित्र तुल्याउँछु, जब मेरो पवित्रस्थान तिनीहरूको बीचमा हुनेछ।”

हेर, म मेरो दूत पठाउनेछु, र त्यसले मेरो अघि बाटो तयार गर्नेछ; अनि प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, उहाँ अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ; अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू आनन्द मान्छौ—हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को स्थिर रहन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ सुनारको आगोझैँ र धोबीको साबुनझैँ हुनुहुन्छ। अनि उहाँ चाँदी गलाउने र शुद्ध पार्ने जनाझैँ बसेर लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ परिष्कृत गर्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा भेटी चढाऊन्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै र अघिल्ला वर्षहरूमा जस्तै प्रिय हुनेछ। मलाकी ३:१-४।

१७९८ देखि १८४४ सम्मको इतिहासमा ख्रीष्टको लागि मार्ग तयार गर्ने दूत, अर्थात् “करारका दूत,” विलियम मिलरद्वारा प्रतिरूपित एलियाह थिए। जब ख्रीष्ट अकस्मात् आफ्नै मन्दिरमा आउनुभयो, उहाँले “शुद्ध पार्ने आगो”झैँ “लेवीका सन्तानहरू”लाई शुद्ध पार्नुभयो।

अर्को “आगमन” जो अक्टोबर २२, १८४४ मा पूरा भयो, त्यो दुलहाको आगमन थियो। यहैजकलले दुई पटक पहिचान गराउँछन् कि दुई वटा लट्टीबाट एकत्रित गरिएको राष्ट्र परमेश्वरका “प्रजा” हुनेछ, र उहाँ “तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुनेछ।” यो विवाहद्वारा सम्पन्न भयो। अक्टोबर २२, १८४४ मा, Sister White ले उल्लेख गर्नुभएका चारवटा भविष्यवाणीहरू, जो पूरा भएका थिए, ती सबै यहैजकलका दुई लट्टीको साक्षीद्वारा पहिचान गरिएका छन्।

एलियाहले वाचाको सन्देशवाहकका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको प्रतिनिधित्व गर्छ। ख्रीष्टले यूहन्ना बप्टिस्मादातालाई उहाँको पहिलो आगमनका लागि मार्ग तयार गर्ने सन्देशवाहकको रूपमा चिनाउनुभयो। सिस्टर ह्वाइटले विलियम मिलरलाई एलियाहका रूपमा चिनाउनुभयो, र मिलरले ख्रीष्ट “महायाजक,” “मानिसको पुत्र,”

“वाचाको सन्देशवाहक” तथा “दूलहा”का रूपमा आउनुहुने बाटो तयार गरे।

साढे तीन वर्षपछि, एलियाह सारेप्ताबाट आए, जहाँ उनी त्यस विधवा र उनका छोरासँग बसेका थिए, र उनले आहाबलाई सम्पूर्ण इस्राएललाई कर्मेलमा बोलाउन आज्ञा दिए। इज्जिकिएल भन्छन् कि जब उहाँले दुईवटा लट्टीबाट एकसाथ जम्मा पारिएको राष्ट्रको बीचमा आफ्नो पवित्रस्थान स्थापित गर्नुहुनेछ, तब अन्यजातिहरूले थाहा पाउनेछन् कि परमेश्वर नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। कर्मेल पर्वतमा एलियाहले इस्राएललाई परमेश्वर परमेश्वर हुनुहुन्छ कि बाल परमेश्वर हो भन्ने कुरा छान्न भने, तर उनले यो प्रश्नलाई केवल साँचो परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने सन्दर्भमा मात्र होइन, तर साँचो अगमवक्ता को हुनुहुन्छ भन्ने सन्दर्भमा समेत प्रस्तुत गरे।

एलियाह सबै मानिसहरूकहाँ आएर भने, “तिमीहरू कहिलेसम्म दुई मतको बीचमा डगमगाइरहन्छौ? यदि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भने उहाँलाई पछ्याओ; तर यदि बाल हो भने त्यसैलाई पछ्याओ।” अनि मानिसहरूले उनलाई एउटा शब्द पनि उत्तर दिएनन्। तब एलियाहले मानिसहरूलाई भने, “म, केवल म मात्र, परमप्रभुको अगमवक्ताको रूपमा बाँकी छु; तर बालका अगमवक्ताहरू चार सय पचास जना छन्।” १ राजा १८:२१, २२।

आहाबसहित समस्त इस्राएलले, जब स्वर्गबाट आगो ओर्लियो र एलियाको बलिदानलाई भस्म पाऱ्यो, तब एलियाका परमेश्वर नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने जाने। कर्मेल पर्वतमा आगो ओर्लनु, दुई लट्टीबाट बनेको राष्ट्रको बीचमा परमेश्वरले आफ्ना पवित्रस्थान स्थापना गर्नुभएको समयको चिह्न हो। कर्मेल पर्वतमा आगोको त्यो चमत्कारले परमेश्वर नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, र बाल झूटा देवता हो भन्ने प्रदर्शन गर्‍यो।

सारेपतको चमत्कारमा, जब एलियाहले विधवाको मृत पुत्रमाथि तीन पटक आफूलाई फैलाए, त्यसले उनलाई एलियाह परमेश्वरका मानिस हुन् भन्ने प्रमाण दियो, र कर्मेलको चमत्कारले पनि यही कुरा सिद्ध गर्‍यो। कर्मेलको आगोले परमेश्वर नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने मात्र प्रमाणित गरेन, तर त्यसले बालका अगमवक्ताहरू र वनदेवीहरूका अगमवक्ताहरूको विपरीत, एलियाह परमेश्वरका साँचो अगमवक्ता हुन् भन्ने पनि प्रदर्शित गर्‍यो। सन् १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहासमा, मिलर र मिलरवादीहरू साँचो अगमवक्ता भएको प्रमाणित भए, पतित प्रोटेस्टेन्टवादका झूटा अगमवक्ताहरूको विपरीत, जसले त्यही इतिहासमै आफूहरू यिजेबेलका छोरीहरू हुन् भन्ने प्रकट गरेका थिए।

कर्मेल पर्वतमा एलियाहले साँचो प्रोटेस्टेन्ट सीडको पहिचान गर्ने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य, प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशु, प्रोटेस्टेन्टवादको एउटा सीड र रिपब्लिकनवादको एउटा सीड राख्दछ, र त्यसले १७९८ मा भर्खरै आफ्नो शासन आरम्भ गरेको थियो। १७९८ मा, जेजेबेलको शासनका साढे तीन वर्षको अन्त्यमा, एलियाह सारेप्ताबाट आए, ताकि पृथ्वीको पशुमा कुन मण्डली प्रोटेस्टेन्टवादको सीड हो भन्ने स्पष्ट भेद स्थापित गरियोस्।

सारेप्ताकी विधवा थुआतीराको इतिहासदेखि विवाहतर्फ यात्रा गर्दै थिइन्, जहाँ उनको वैधव्य हटाइने थियो। उनको पुनर्जीवित छोरोले ती मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो साढे तीन वर्षको खडेरीको अवधिमा ईजेबेलद्वारा मारिएका थिए। उनले आगोका निम्ति जम्मा गरिरहेकी दुईवटा लट्टीहरू वास्तविक इस्राएलका ती दुई घराना थिए, जो एउटै जातिको रूपमा एकत्रित गरिनुपर्ने थियो, र त्यो जाति आत्मिक इस्राएल थियो। विधवाले ती दुईवटा लट्टीहरू आगो बाल्न प्रयोग गर्न लागेकी थिइन्, जुन कर्मेलमा तथा २२ अक्टोबर, १८४४ मा सम्पन्न भयो, जब करारका सन्देशवाहकले “शुद्ध पार्ने आगो” द्वारा लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पारे।

आगो परमेश्वरको आत्माको उण्ड्याइको एक प्रतीक हो, जुन कर्मेलमा र अक्टोबर २२, १८४४ मा चरमबिन्दुमा पुगेको मध्यरात्रिको पुकारमा घटित भयो।

पेन्तिकोस्तको दिन पूर्ण रूपमा आइपुगेपछि, तिनीहरू सबै एकै मनका भई एकै ठाउँमा थिए। अनि अचानक स्वर्गबाट वेगले चल्ने प्रचण्ड बतासजस्तै एउटा आवाज आयो, र त्यसले तिनीहरू बसेको सारा घर भरियो। अनि आगोजस्ता विभाजित जिब्राहरू तिनीहरूलाई देखा परे, र ती प्रत्येक जनानामाथि अडिए। अनि तिनीहरू सबै पवित्र

आत्मा ले भरिए, र आत्मा ले तिनीहरूलाई बोल्न दिनुभएअनुसार अन्य भाषाहरूमा बोल्न लागे। प्रेरितहरूका काम २:१-४।

आत्माको उडैलाइले एउटा सन्देशको घोषणा जनाउँछ, र विधवाले आगो बाल्न लागि रहेकी थिइन्, ताकि उनले खानेकुरा तयार गर्न सकून्, जुन एउटा सन्देश हो।

अनि म स्वर्गदूत कहाँ गएँ, र उसलाई भनेँ, “मलाई त्यो सानो पुस्तक देऊ।” अनि उसले मलाई भन्यो, “यसलाई ले, र खाइहाल; यसले तेरो पेट तीतो बनाउनेछ, तर तेरो मुखमा यो महजस्तै मिठो हुनेछ।” अनि मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो पुस्तक लिएँ, र त्यसलाई खाइहालेँ; अनि यो मेरो मुखमा महजस्तै मिठो थियो; र मैले त्यसलाई खाइसकेपछि तुरुन्तै मेरो पेट तीतो भयो। प्रकाश १०:९, १०।

आहाबले तुरुन्तै येजेबेललाई सुनाएको सन्देश यो थियो कि एलियाको परमेश्वर नै साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ, किनकि आहाबले भर्खरै एलियाको परमेश्वरले आगोद्वारा उत्तर दिनुभएको देखेको थियो। अक्टोबर २२, १८४४ मा तुरुन्तै उद्घाटित गरिएको सन्देश तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश थियो। दुवै अवस्थामा, आहाबद्वारा सुनाइएको सन्देश होस् वा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश, त्यसले येजेबेललाई क्रुद्ध तुल्याउँछ।

तर पूर्वबाट र उत्तरबाट आउने समाचारहरूले उसलाई व्याकुल तुल्याउनेछन्; त्यसकारण ऊ धेरैलाई नाश गर्न र सम्पूर्णरूपले विनाश पार्न महान् क्रोधसहित निस्केर जानेछ। दानियल ११:४४।

दानिएलका “पूर्व र उत्तरतिरबाट आउने समाचार” ले उत्तरका राजालाई क्रुद्ध पार्ने सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो ईजेबेल हो, र उसले पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम सतावट आरम्भ गर्छ। त्यो सन्देश आहाबले ईजेबेललाई दिएको सन्देशद्वारा, तथा १८४४ मा न्यायको आरम्भसँगै तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको आगमनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

आहाबले एलियाहले गरेका सबै कुरा, र उनले सबै अगमवक्ताहरूलाई तरवारले कसरी मारेका थिए, ती सबै जेजेबेललाई सुनायो। तब जेजेबेलले एलियाहलाई एक दूत पठाई, यसो भन्न लगाई, “यदि भोलि यही समयसम्म म तेरो प्राणलाई तिनीहरूमध्ये एक जनाको प्राणजस्तै नबनाउँ भने, देवताहरूले ममाथि त्यसरी नै, अझ बढी पनि गरून्।” १ राजा १९:१, २

एलियाह, एक प्रतीकको रूपमा, ५३८ देखि १७९८ सम्मको उजाड-स्थानको समयावधिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। त्यसपछि १७९८ मा, एलियाह इतिहासमा विलियम मिलरको रूपमा प्रकट हुन्छन्। १८४४ मा, एलियाह स्वर्गबाट मध्यरात्रिको पुकारको आगो झाड्दै हुनुहुन्छ। त्यसपछि १८६३ मा, एलियाह र उनको सन्देश अस्वीकार गरियो। उनको सन्देश “सात पटक” सम्बन्धी मोशाको सन्देश थियो, जुन इजकिएलका दुई लट्टीहरूको सन्देशद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। तिनीहरूको तितरबितर भएको अवस्थाको समाप्तिमा ती दुई लट्टीहरूलाई भेला गरिनु सारपतकी विधवाको सन्देश थियो, र उनले भोजन तयार पार्नुअघि नै ती दुई लट्टीहरू बटुलेकी थिइन्।

जेम्स र एलेन ह्याइटका अनुसार, मिलेराइट एड्भेन्टिज्म सन् १८५६ मा लाओदिकेयी एड्भेन्टिज्म बन्यो, र जब त्यसपछि तिनीहरूले सन् १८६३ मा मोशाको “सात पल्ट” सम्बन्धी एलियाको सन्देशलाई अस्वीकार गरे, तब तिनीहरूले सन् १८५६ मा (हाइम एड्सनका अपूर्ण आठ लेखहरूद्वारा) परमेश्वरले प्रकाशमा ल्याउन खोज्नुभएको “सात पल्ट” को ज्ञानवृद्धिलाई बुझ्ने तार्किक सामर्थ्य हटाइदिए। तर्कको बाध्यताले तिनीहरूलाई ती आधारभूत सत्यहरूको प्रणाली भत्काउन थाल्न विवश तुल्यायो, जसलाई स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलेरलाई संकलन गर्न अगुवाइ गरेका थिए। मिलेरले पत्ता लगाएको पहिलो ‘ढुङ्गा’ नै त्यो आधारशिला थियो, जसमा लाओदिकेयी एड्भेन्टिज्म आफ्नो सम्पूर्ण इतिहासभरि ठेस खानेवाला थियो। सत्यको त्यस पहिलो ढुङ्गाको अस्वीकारले लाओदिकेयाको अन्धोपन उत्पन्न गर्‍यो, जुन एउटा निको पार्न सकिने लक्षण हो, तर विरलै खोजिने।

२२ अक्टोबर, १८४४ मा आरम्भ भएको मन्दिरको शुद्धीकरणमा दानियेल ८:१३ मा पवित्रस्थानसँगै कुल्चिइएको “सेना” को शुद्धीकरण पनि समावेश थियो। त्यस सेनालाई सारपतकी विधवाले आगोका निम्ति बटुलेका “दुई लट्टी” द्वारा प्रतीकात्मक रूपमा दर्शाइएको थियो। ती दुई लट्टी प्राचीन शाब्दिक इसाएलका दुई घराना थिए। शाब्दिक एप्रैम र

यहूदा न्यायको उद्घाटनमा करारका दूतद्वारा एक आत्मिक राष्ट्रमा एकत्र गरिनु र शुद्ध पारिनु पर्ने थियो। ती दुई राष्ट्र नै कुल्चिइएको “सेना” थिए।

यहेजकेलको प्रतिज्ञा यस्तो थियो कि परमेश्वरले “इस्राएलका सन्तानहरूलाई जाति-जातिमध्येबाट, जहाँ तिनीहरू गएका छन्, निकाल्नुहुनेछ”, र “तिनीहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ” र “तिनीहरूकै आफ्नै देशमा ल्याउनुहुनेछ।” शाब्दिक इस्राएलको देश गौरवशाली देश, अथवा प्रतिज्ञाको देश, अथवा यहूदा थियो। १७९८ मा आत्मिक गौरवशाली देश, प्रकाश १३ को दुई-सिङ्गे पृथ्वीको पशुको देश थियो।

जुन दिन मैले तिनीहरूलाई मिस्रदेशबाट निकालेर मैले तिनीहरूका लागि खोजी राखेको, दूध र मह बग्ने, सबै देशहरूको महिमा भएको देशमा ल्याउने भनी तिनीहरूतर्फ आफ्ना हात उठाएँ.... तैपनि उजाडस्थानमा मैले तिनीहरूतर्फ आफ्ना हात उठाएँ कि मैले तिनीहरूलाई मैले दिएको, दूध र मह बग्ने, सबै देशहरूको महिमा भएको देशमा भित्र्याउनेछैनँ। इजकिएल २०:६, १५.

इस्राएलका दुई शाब्दिक घरानाहरू त्यस देशमा बसोबास गर्थे, जो “सबै देशहरूको महिमा” थियो, त्यो देश जो “दूध र मह” ले “बग्दथ्यो।” जब इस्राएलका ती दुई शाब्दिक घरानाहरू आत्मिक इस्राएलको रूपमा एकसाथ भेला गरिए, तिनीहरूलाई आफ्नै देशमा राखिने प्रतिज्ञा गरिएको थियो। आत्मिक “महिमामय देश” त्यो स्थान हो, जहाँ पृथ्वीको पशुको शासनकालमा आरम्भमा मिलेराइटहरूको आन्दोलन र अन्त्यमा एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलन अवस्थित हुन्छन्। एक लाख चवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्ने आन्दोलन केवल पृथ्वीको पशुको देशमै खडा गरिन सक्थ्यो। कुनै पनि अन्य देशबाट आफूलाई तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन भनी दाबी गर्ने आन्दोलन नक्कली हो, किनकि अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रित गर्दछ।

“परमेश्वरका अतुलनीय कृपा र आशिषहरू हाम्रो राष्ट्रमाथि वर्षाइएका छन्; यो स्वतन्त्रताको भूमि र सारा पृथ्वीको महिमा भएको छ। तर परमेश्वरप्रति कृतज्ञता फर्काउनुको सट्टा, परमेश्वर र उहाँको व्यवस्थाको आदर गर्नुको सट्टा, अमेरिकाका नामधारी इसाईहरू घमण्ड, लोभ, र आत्मनिर्भरताले खमीरिएका छन्।...”

“त्यो समय आइपुगेको छ जब न्याय सडकहरूमा ढलेको छ, र न्यायोचितता प्रवेश गर्न सक्दैन, र जो दुष्टताबाट अलग हुन्छ, उसले आफैलाई शिकार तुल्याउँछ। तर परमप्रभुको बाहु यति छोटिएको छैन कि त्यसले बचाउन नसकोस्, र उहाँको कान यति भारी भएको छैन कि त्यसले सुन्न नसकोस्। संयुक्त राज्य अमेरिकाका मानिसहरू एक अनुग्रहप्राप्त प्रजा भएका छन्; तर जब तिनीहरूले धार्मिक स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्छन्, प्रोटेस्टेन्टवादलाई त्याग्छन्, र पोपतन्त्रलाई समर्थन दिन्छन्, तब तिनीहरूको दोषको परिमाण पूर्ण हुनेछ, र ‘राष्ट्रिय धर्मत्याग’ स्वर्गका पुस्तकहरूमा अभिलेख गरिनेछ। यस धर्मत्यागको परिणाम राष्ट्रिय विनाश हुनेछ।” Review and Herald, May 2, 1893.

दानिएल अध्याय आठ, पद तेह्र र चौधले पवित्रस्थान र सेनादुवैको कुल्चीमिल्ची गरिनेलाई चिनाउँछन्। सेना भनेको शाब्दिक इस्राएलका दुई घराना थिए। अँध्यारो युगका एक हजार दुई सय साठी वर्षहरूका अवधिमा यरूशलेम कुल्चीमिल्ची गरियो।

मलाई एउटा डण्डा जस्तै सरकण्डा दिइयो; अनि स्वर्गदूत उभिएर यसो भने, उठ, र परमेश्वरको मन्दिर, वेदी, र त्यसमा आराधना गर्नेहरूलाई नाप। तर मन्दिरको बाहिरपट्टि रहेको आँगनलाई छोडिदेऊ, त्यसलाई ननाप; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; र तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म पैतालामुनि कुल्चनेछन्। प्रकाश ११:१, २.

प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा यूहन्नालाई केवल मन्दिर मात्र होइन, तर “त्यसमा उपासना गर्नेहरूलाई” पनि नाम्न भनिएको छ। यूहन्ना भविष्यवाणीगत रूपमा २२ अक्टोबर, १८४४ मा स्थापित गरिएका थिए, जब उनलाई मन्दिर र त्यसमा उपासना गर्नेहरूलाई नाम्न आज्ञा दिइयो।

अनि मैले त्यो सानो पुस्तक स्वर्गदूतको हातबाट लिएँ, र त्यसलाई खाइदिउँ; अनि त्यो मेरो मुखमा महजस्तै मीठो थियो; र मैले त्यसलाई खालगत्तै मेरो पेट तीतो भयो। प्रकाश 10:10।

प्रकाशको पुस्तकको दशौँ अध्यायको दशौँ पदमा, यूहन्नाले २२ अक्टोबर १८४४ को तीतो निराशालाई प्रतिनिधित्व गरे, र उनलाई तुरुन्तै पवित्रस्थान र सैन्यदल दुवैलाई नाम भनियो। दानियल ८:१३ को प्रश्नको विषय पवित्रस्थान र सैन्यदल दुवैको कुल्चिनु हो। यूहन्नाले हामीलाई जानकारी दिन्छन् कि “अन्यजातिहरूले” “पवित्र नगर”लाई “बयालीस महिना”सम्म “पददलित” गर्ने थिए। बयालीस महिना एलियाको साढे तीन वर्ष थियो। त्यो ५३८ देखि १७९८ सम्मको अन्धकार युग थियो। भविष्यवाणीगत रूपमा २२ अक्टोबर १८४४ मा उभिएका यूहन्नालाई चोक छाडिदिनू र “त्यसलाई ननाप, किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको थियो, र पवित्र नगरलाई तिनीहरूले बयालीस महिनासम्म पददलित गर्नेछन्” भनेर भनियो।

जब यूहन्नालाई “मन्दिर, वेदी, र त्यसमा आराधना गर्नेहरूलाई” नाम भनियो, तब दानियेल अध्याय ८ को पद १३ का शब्दहरूमा उसलाई पवित्रस्थान र सेनालाई नाम भनिएको थियो। यदि यूहन्नालाई बाह्र सय साठी वर्ष ‘नगन्नू’ भनिएको थियो भने, उसले १७९८ देखि १८४४ मा आफू उभिएको स्थानसम्म नाप्नु पर्ने थियो। १७९८ देखि १८४४ सम्म, जब नापिन्छ, छयालिस वर्ष ठहरिन्छ। छयालिस वर्षको आरम्भ १७९८ मा भएको थियो, जब इस्राएलको उत्तरी घरानाविरुद्ध मोशाको “सात समय” पूरा भयो। छयालिस वर्षको अन्त्य १८४४ मा भएको थियो, जब इस्राएलको दक्षिणी घरानाविरुद्ध मोशाको “सात समय” पूरा भयो। यूहन्नाको नापाइ छयालिस वर्षसँग बराबर ठहरिन्छ। छयालिस सङ्ख्याले मन्दिरको प्रतीक गर्दछ। येशूले भन्नुभयो, “यस मन्दिरलाई भत्काओ, र तीन दिनमा म यसलाई फेरि उठाउनेछु,” तर कुतर्क गर्ने यहूदीहरूले यो मन्दिर छयालिस वर्षमा निर्माण गरिएको थियो भनी तर्क गरे।

येशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “यो मन्दिरलाई भत्काऊ, र म यसलाई तीन दिनमा उठाउनेछु।” तब यहूदीहरूले भने, “यो मन्दिर निर्माण हुन छयालिस वर्ष लागेको छ, र के तँ यसलाई तीन दिनमा उठाउनेछस्?” तर उहाँले आफ्नै शरीरको मन्दिरको विषयमा बोल्नुभएको थियो। यूहन्ना 2:19-21।

आदम पतन भएपछि येशूले आदमकै देह धारण गर्नुभयो, त्यसका सबै वंशानुगत पतनशीलतासहित, ताकि उहाँले विजय प्राप्त गर्नुभएझैं हामीले पनि विजय प्राप्त गर्न सकौं भनी एक आदर्श स्थापन गर्नुहोस्। दुई साक्षीहरूको आधारमा, ख्रीष्टको देहमा चार हजार वर्षको पापबाट आएको वंशानुगत पतनशीलता समावेश थिएन भनी सिकाउनु भनेको बाबेलको मदिरा प्रवर्द्धन गर्नु हो, किनकि ख्रीष्टले ती वंशानुगत दुर्बलताहरू स्वीकार गर्नुभएन भनी सिकाउनु क्याथोलिक धर्मको एक प्रमुख सिद्धान्त हो।

र येशू ख्रीष्ट शरीरमा आउनुभएको हो भनी स्वीकार नगर्ने प्रत्येक आत्मा परमेश्वरबाटको होइन; अनि यही प्रतिख्रीष्टको आत्मा हो, जसको विषयमा तिमीहरूले सुनेका छौ कि त्यो आउनेछ; र त्यो अहिलेसम्म पनि संसारमा छ। १ यूहन्ना ४:३।

किनकि संसारमा धेरै छल गर्नेहरू प्रवेश गरेका छन्, जसले येशू ख्रीष्ट देहधारण गरेर आउनुभएको हो भनी स्वीकार गर्दैनन्। यही नै छल गर्ने र ख्रीष्टविरोधी हो। २ यूहन्ना १:७।

ख्रीष्टको शरीरको मन्दिर प्रत्येक मानव प्राणीको शरीरको मन्दिर थियो।

“एदेनमा आदमलाई परीक्षा गरिएको बेला ऊ जति अनुकूल अवस्थामा थियो, त्यति अनुकूल अवस्थामा ख्रीष्ट शैतानका प्रलोभनहरू सहन निर्जन जंगलमा हुनुहुन्थेन। परमेश्वरका पुत्रले आफूलाई नम्र तुल्याउनुभयो र मानवजाति एदेनबाट, तथा आफ्नो प्रारम्भिक शुद्धता र धार्मिकताका अवस्थाबाट, चार हजार वर्ष टाढा भइसकेपछि मानिसको स्वभाव धारण गर्नुभयो। पापले युगौंदेखि मानवजातिमाथि आफ्ना भयानक छापहरू अंकित गर्दै आएको थियो; र शारीरिक, मानसिक, तथा नैतिक पतन सम्पूर्ण मानव परिवारभरि व्यापक रूपमा व्याप्त थियो।”

“जब अदनमा आदमलाई प्रलोभकले आक्रमण गर्‍यो, तब ऊ पापको कलङ्कबाट रहित थियो। परमेश्वरको सामु ऊ आफ्नो सिद्धताको सामर्थ्यमा अडिग उभिएको थियो। उसको अस्तित्वका सबै अङ्गहरू र क्षमताहरू समान रूपले विकसित भएका थिए, र समरसतापूर्वक सन्तुलित थिए।”

“ख्रीष्टले, परीक्षाको उजाडस्थानमा, आदमले सहन गर्न असफल भएको परीक्षालाई सहन गर्न आदमको स्थानमा उभिनुभयो। यहाँ आदमले आफ्नो घरको ज्योतिर्तर्फ पीठ फर्काएको चार हजार वर्षपछि, ख्रीष्टले पापीको पक्षमा विजय प्राप्त गर्नुभयो। परमेश्वरको उपस्थितिबाट अलग पारिएपछि, मानव परिवार आदमले अदनमा पाएको मौलिक पवित्रता, बुद्धि, र ज्ञानबाट प्रत्येक पछिल्लो पुस्तासँगै झन् टाढा हुँदै गइरहेको थियो। ख्रीष्टले मानिसलाई सहायता गर्न पृथ्वीमा आउनुहुँदा मानवजातिमा जस्ता पापहरू र दुर्बलताहरू विद्यमान थिए, तिनीलाई उहाँले वहन गर्नुभयो। मानवजातिको पक्षमा, पतित मानिसका कमजोरीहरू आफूमाथि लिएर, मानिसमाथि जुन-जुन सबै पक्षहरूबाट शैतानका परीक्षाहरू आइपर्ने थिए, ती सबैमा उहाँ उभिनुपर्ने थियो।” Selected Messages, book 1, 267, 268.

यूहन्ना अध्याय २ मा ख्रीष्टले आफ्नो शरीरलाई मन्दिरको रूपमा उल्लेख गर्दै हुनुहुन्थ्यो, र उहाँको शरीर-मन्दिर चालीस सय वर्षसम्म सञ्चित दुर्बलताका पतनशीलताहरू बोकेको एक मानव शरीरको थियो। ख्रीष्टले उल्लेख गर्नुभएको मानव मन्दिर छयालिसवटा गुणसूत्रहरूबाट बनेको छ। जब मोशा व्यवस्था तथा मन्दिर निर्माण गर्ने निर्देशन ग्रहण गर्न सीनै पर्वतमा गए, उनी छयालिस दिन पर्वतमा रहे। इज्रिकिएलले ख्रीष्टले आफ्ना मन्दिरलाई ती दुईवटा लट्टीहरूको “बीचमा” स्थापित गर्नुहुने कुरा उल्लेख गर्छन्। उत्तरी राज्य र दक्षिणी राज्यका ती सात कालहरूको समाप्तिबाट, जुन यूहन्नालाई नाम्न भनिएको थियो, त्यस अवधिसम्मको समयावधि छयालिस वर्षको थियो, र त्यसले 1798 र 1844 को बीचको “बीच” अथवा समयावधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो। ती छयालिस वर्षहरूमा, येशूले आत्मिक मन्दिर खडा गर्नुभयो, जसलाई उहाँ करारका दूतको रूपमा आउँदा अकस्मात् शुद्ध पार्नुहुने थियो। करारका दूतको रूपमा, उहाँले आफ्नो व्यवस्था आफ्ना मानिसहरूको हृदयमा लेख्नुहुने थियो। त्यो व्यवस्था दुईवटा पाटीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। पहिलो पाटीमा चार आज्ञाहरू छन्, दोस्रो पाटीमा छ। ती दुवै मिलेर छयालिस सङ्ख्यालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

१७९८ देखि १८४४ सम्म आध्यात्मिक इस्राएलको भेला हुनु, आध्यात्मिक इस्राएलको भेला हुनुलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर यसले मन्दिरको स्थापनालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

उहाँकहाँ, अर्थात् मानिसहरूद्वारा त अस्वीकृत गरिएका, तर परमेश्वरद्वारा चुनिएका र बहुमूल्य जीवित ढुङ्गाकहाँ आउँदै, तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैं एउटा आत्मिक घर, पवित्र पूजाहारीपनको निम्ति निर्माण गरिएका छौ, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ।

यसकारण धर्मशास्त्रमा पनि यसरी लेखिएको छ: हेर, म सियोनमा एउटा मुख्य कुनाको ढुङ्गा राख्छु, चुनिएको, बहुमूल्य; र जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो लज्जित हुनेछैन।

यसकारण विश्वास गर्नेहरूका निम्ति उहाँ बहुमूल्य हुनुहुन्छ; तर आज्ञा नमान्नेहरूका निम्ति, जुन ढुङ्गालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनाको मुख्य शिरढुङ्गा भएको छ, र ठेस लाग्ने ढुङ्गा तथा बाधाको चट्टान पनि—तिनीहरूका निम्ति जो वचनमा ठोकिन्छन्, आज्ञा नमान्ने भएकाले; जसकै निम्ति तिनीहरू नियुक्त पनि गरिएका थिए।

तर तिमीहरू चुनिएको वंश, राजकीय पूजाहारीगण, पवित्र जाति, परमेश्वरका निजका प्रजा हौ; ताकि जसले तिमीहरूलाई अन्धकारबाट आफ्ना अद्भुत ज्योतिमा बोलाउनुभयो, उहाँका गुणगान तिमीहरूले प्रकट गर। तिमीहरू पहिले प्रजा थियौनौ, तर अब परमेश्वरका प्रजा भएका छौ; तिमीहरूले पहिले कृपा पाएका थिएनौ, तर अब कृपा पाएका छौ। 1 पत्रुस 2:4-10।

१७९८ देखि १८४४ सम्म खडा गरिएको मन्दिरमा त्यस्तो एक वर्ग समावेश छ, जो अवज्ञाकै लागि “नियुक्त” गरिएका थिए। तिनीहरूको अवज्ञा “सात पटक,” “कुनाको शिला,” “जुन शिलालाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे,”

अर्थात् “ठेस लाग्ने चट्टान” र “लडाइँ खाने शिला” लाई अस्वीकार गर्नुमा प्रकट भयो।

“परमेश्वरद्वारा चुनिएको” वर्गले मानिसहरूद्वारा “अस्वीकृत” गरिएको “ढुङ्गा”लाई “जीवित ढुङ्गा”को रूपमा, र “परमेश्वरद्वारा चुनिएको, र” “बहुमूल्य” रहेको “ढुङ्गा”को रूपमा चिने। “परमेश्वरद्वारा चुनिएका,” “चुनिएको पुस्ता,” “अघिल्ला समयमा” “कुनै प्रजा थिएनन्, तर” त्यसपछि “परमेश्वरका प्रजा” हुनुपर्ने थियो। जब परमेश्वरले ती दुई लट्टीहरूलाई एकत्र गर्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई “जातिहरू”का बीचबाट बाहिर ल्याउनुभयो। १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षको अवधिमा जब उहाँले ती दुई राष्ट्रलाई एउटै बनाएर एकत्र गर्नुभयो, तब तिनीहरू उहाँका प्रजा बन्नुपर्ने थियो।

एउटै मात्र आधार छ, र त्यो आधार येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ; तर अनाज्ञाकारीहरूले अस्वीकार गरेको इतिहासको आधारभूत “ठेस लाग्ने ढुङ्गा” मोशाको “सात समय” थियो। जब १८६३ मा “सात समय” अस्वीकार गरियो, त्यो येशू ख्रीष्टकै अस्वीकार थियो।

अक्टोबर २२, १८४४ मा प्रारम्भ भएको पवित्रस्थानको शुद्धीकरण केवल तेइस सय वर्षको भविष्यवाणीको मात्र पूर्ति थियो भनी निष्कर्ष निकाल्ने दन्त्यकथाहरूको परिकारले एउटा रिक्त पवित्रस्थान, एक सैन्यदलविहीन पवित्रस्थान, नागरिकविहीन राज्यलाई चिनाउँछ। प्रेरणाद्वारा प्रदान गरिएको पवित्रस्थानको उद्देश्यभन्दा उच्च प्राथमिकताको कुनै उद्देश्य छैन; अर्थात्, परमेश्वरले पवित्रस्थानको उद्देश्य जे हो भनेका छन्, त्यही नै यसको उद्देश्य हो।

र तिनीहरूले मेरो निम्ति एउटा पवित्रस्थान बनाऊन्, ताकि म तिनीहरूका बीचमा वास गर्न सकूँ। प्रस्थान २५:८।

धर्मशास्त्रमा, परमेश्वरको पवित्रस्थान सधैं उहाँका मानिसहरूसँग सम्बन्धित हुन्छ, जो सेना हुन्। इज्जिकिएलका ती दुई लट्टीहरू, जसलाई दुई जातिको रूपमा चिनाइएको छ, एउटै जाति बन्नुपर्ने थियो, र परमेश्वरको पवित्रस्थान तिनीहरूको बीचमा हुने थियो। वास्तवमा प्रश्नले के सोधेको छ भन्ने कुरा लुकाउनका लागि दानियेल ८ को पद तेह्रको प्रश्नलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गर्नु, एकै साथ पद तेह्रकै “एक जना निश्चित पवित्र जन”लाई पनि अस्वीकार गर्नु हो, जसलाई त्यस प्रश्नको उत्तर दिन भनिएको थियो।

तब मैले एक पवित्र जनलाई बोल्दै गरेको सुनेँ, र अर्को पवित्र जनले बोल्ने त्यस निश्चित पवित्र जनलाई भने, “नित्य बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, तथा पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई पैतालामुनि कुल्चिने दिनेबारेको दर्शन कहिलेसम्म रहनेछ?” अनि उसले मलाई भन्यो, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।” दानिएल ८:१३, १४.

जसलाई प्रश्न सोधिएको थियो, त्यस स्वर्गीय अस्तित्वलाई “that certain saint” भनिएको छ, र यो अभिव्यक्ति हिब्रू शब्द “Palmoni” बाट अनुवाद गरिएको हो, जसको अर्थ अद्भुत गणनाकार, रहस्यहरूको गणनाकार हुन्छ। उक्त खण्डमा, जो Adventism को केन्द्रीय स्तम्भ र आधार हो, ख्रीष्टले आफूलाई अद्भुत गणनाकारको रूपमा प्रस्तुत गर्नुहुन्छ। उहाँले त्यसो ठीक त्यहीँ गर्नुहुन्छ, जहाँ उहाँले बाइबलको सबैभन्दा लामो समयसम्बन्धी भविष्यवाणी तथा तेइस सय दिनको समयसम्बन्धी भविष्यवाणीबीचको सम्बन्ध पहिचान गर्नुहुन्छ। सबैभन्दा लामो समयसम्बन्धी भविष्यवाणी मोशाको शपथ हो, अर्थात् Leviticus twenty-six का सात समय। यही त्यो भविष्यवाणी हो जसले इस्राएलका दुवै घरानाको तितरबितर पारिनु र दासत्वमा पारिनुलाई पहिचान गर्छ, जसलाई पद तेह्रमा कुल्चिइने “host” भनेर चिनाइएको छ, जबकि पद चौधले पवित्रस्थान कुल्चिइने भविष्यवाणीलाई पहिचान गर्छ। यी दुवै भविष्यवाणीहरू October 22, 1844 मा, Zarephath की विधवाले करारका दूतको आगोका लागि ती दुई लट्टीहरू बटुलेपछि, पूरा भए।

जब एड्भेन्टवादले भविष्यवाणीको समयसम्बन्धी ठीक पहिलो सत्यलाई अस्वीकार गर्‍यो, जुन सत्य स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई बुझ्न अगुवाइ गरेका थिए, तब तिनीहरूले आफ्नै आँखामा अन्धोपन ल्याए। 1856 मा, हाइरम एड्सनका आठ लेखहरूको माध्यमबाट पाल्मोनीले सात समयको ज्योति बढाउने प्रयास गरे, तर कुनै फल भएन। तिनीहरूले लाओडिसियाका निम्ति दिइएको सन्देशलाई अस्वीकार गरे, र लाओडिसियाका पाँच घातक

प्रकटताहरूलाई स्वीकार गरे; यसरी तिनीहरूले आफूलाई पाँच मूर्ख कन्याहरूसँग पहिचान गराए।

यशैया सातको पैसट्टी वर्ष, जसले आफ्नो आरम्भमा 742BC, 723BC र 677BC लाई पहिचान गर्दछ, अन्त्यको इतिहास 1798, 1844 र 1863 मा पुनः दोहोरियो। त्यो अन्त्यको इतिहास इजकिएल अध्याय सैंतीसमा दुईवटा लट्टीहरू जम्मा गरिनुले प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र सारेप्ताकी विधवा (जसरी उनलाई नयाँ नियमको ग्रीकमा भनिएको छ) बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको इतिहासको अवधिमा आध्यात्मिक यहूदामा (महिमामय देशमा) आध्यात्मिक इस्राएलसँग परमेश्वरले करारगत सम्बन्ध स्थापना गर्नुहुने इतिहास हो। त्यो इतिहास, जो पैसट्टी वर्षको भविष्यवाणीको अन्त्य पनि हो, प्रकाश अध्याय तेह्रको पृथ्वीका पशुको आरम्भलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको आरम्भमा, दुईवटा लट्टीहरू जोडिनुले बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको अन्त्यलाई दृष्टान्तित गर्दछ। त्यो इतिहासभित्र प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ र रिपब्लिकनवादको सिङको समानान्तर इतिहास समाविष्ट छ।

भविष्यवाणीगत रूपमा शक्ति, वा सिङ्ग, वा राष्ट्र, वा राज्य, वा राजा अथवा शिर—यी सबै, तिनीहरू प्रयोग गरिएका प्रसङ्गअनुसार, परस्पर अदलाबदल गर्न सकिने प्रतीकहरू हुन्। यी सबै प्रतीकहरूले ती दुई लट्टीहरूलाई पनि जनाउँछन्, जसलाई इजकिएलले दुई राष्ट्रका रूपमा चिनाउँछन्। पृथ्वीको पशुको भविष्यवाणीगत इतिहासको आरम्भमा, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग एउटा राष्ट्रमा, अर्थात् एउटै सिङ्गमा, एकत्रित गरिएको थियो। त्यही इतिहासको अन्त्यमा, रिपब्लिकन सिङ्ग धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्गसँग मिलेर एउटा राष्ट्र बनाउनेछ। त्यो राष्ट्र प्रकाश १३ को समुद्रको पशुको प्रतिमा हुनेछ। तर्कसङ्गत रूपमा, यदि हामी सात समयको श्रापको साक्षीलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्छौं (जुन शाब्दिक इस्राएलका दुवै घरानामाथि कार्यान्वित गरिएको थियो), भने १८४४ मा प्राचीन इस्राएलका ती दुई शाब्दिक घरानाहरू कसरी आत्मिक इस्राएलको राष्ट्र बने भन्ने कुरा हामी निश्चय नै देख्न सक्नेछैनौं। यदि हामी त्यो इतिहास देख्न सक्दैनौं भने, संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भमा रहेको त्यो इतिहासले अन्त्यको इतिहासलाई कसरी चिनाउँछ भन्ने विषयमा हामी पूर्णतया “अनभिज्ञ” हुन्छौं—जब रिपब्लिकन सिङ्गले पुनः एकत्रीकरणको प्रक्रिया र प्रारम्भमा प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गद्वारा दृष्टान्तित गरिएको एकआपसमा जोडिने कार्यलाई दोहोर्याउँछ।

हामी यी सत्यताहरूलाई अर्को लेखमा पनि निरन्तर विचार गर्नेछौं।